



Informasjonsskriv til virksomheter som håndterer og deponerer overskuddssnø

Overskuddssnø fra sentrumsområder, veier og parkeringsplasser vil i mange tilfeller være forurenset og inneholde mikroplast, søppel, miljøgifter, salter og andre næringsstoffer som kan gjøre skade på naturen. Deponering av snø på land og dumping av snø i sjø/vassdrag er derfor søknadspliktig etter forurensningsloven § 11 hvor Fylkesmannen er myndighet.

Før deponering og dumping av overskuddssnø kan finne sted, må man vurdere risiko om deponeringen/ dumpingen vil føre til nevneverdig skade eller ulempe for miljøet. Søknad om deponering og dumping av snø må deretter sendes til Fylkesmannen. Dersom håndteringen vil medføre skade eller ulempe for miljøet, kreves det tillatelse etter forurensningsloven § 11. Dumping av snø i vassdrag skal så langt som mulig unngås.

Snødeponi på land krever i tillegg tillatelse etter plan- og bygningsloven fra kommunen. Dette gjelder både faste og midlertidige snødeponier. Dersom det skal etableres snødeponi på et område som ikke er regulert til formålet, må man søke dispensasjon fra arealformålet i regulerings- eller kommuneplanen. Dersom deponiet skal etableres på dyrka mark, må det søkes om dispensasjon etter jordlova fra landbrukskontoret i kommunen.

Du mottar denne informasjonen fordi Fylkesmannen forventer at kommuner og andre veieiere har en plan for håndtering og deponering av snø, samt at entreprenører i kommunen får informasjon om hvordan snø skal håndteres.

Bakgrunn

Stedvis store snømengder de siste vintrene samt økt fokus på mikroplast og forurenset snø har skapt utfordringer i flere kommuner når det gjelder deponering av overskuddssnø, da spesielt i sentrumsnære områder og boligstrøk. Det har ført til mange henvendelser og bekymringsmeldinger fra kommuner, entreprenører og privatpersoner til Fylkesmannen om regelverket og praksis med hensyn til hvor snøen bør deponeres/ dumpes og om dette er søknadspliktig.

Overskuddssnø: Som overskuddssnø anses all snø som må fjernes fra der den er brøytet, f.eks. parkeringsplasser, veier, buslommer, gårds plasser e.l. og legges på et annet sted. All dumping av snø anses som håndtering av overskuddssnø.

Forventninger og krav til virksomheter

Det er viktig at de som er ansvarlige for å håndtere snøen, har egnede områder for deponering av overskuddssnø. Områdene må være godkjent etter både plan- og bygningsloven (fra kommunen) og forurensningsloven (fra Fylkesmannen) før de tas i bruk.

Forurensning fra snø: Fremgangsmåten for søknad til Fylkesmannen etter forurensningsloven Et snødeponi regnes som forurensning etter forurensningsloven. Om deponeringen vil kreve en tillatelse etter forurensningsloven vil være avhengig av hvor snøen kommer fra, hvor mye snø som skal deponeres og hvor snøen er planlagt deponert. Før opprettelse av et snødeponi må det derfor gjøres en stedsspesifikk risikovurdering for å finne ut om snøen som er planlagt deponert på et område, kan medføre skade eller ulempe av nærliggende grunn eller vassdrag.



Dumping i vassdrag og sjø – hvorfor ikke?

Utfordringer med forsøpling, spredning av miljøgifter og salt, og spredning av miljøgifter i sedimenter gjør utfylling av snø i vassdrag og sjø problematisk. Spesielt snø fra sentrumsnære og trafikkerte områder vil kunne inneholde miljøgifter som ikke skal spres i vassdrag eller til sjø. Et annet problem med dumping av snø i vassdrag og sjø er oppvirvling av forurensede sedimenter der dumpingen foregår. På bakgrunn av dette er Fylkesmannen av den oppfatning av at all dumping av snø i vassdrag og sjø skal begrenses eller forbys. En eventuell tillatelse fra Fylkesmannen etter § 11 i forurensningsloven kan bare gis dersom snøen renses for avfall og forurensninger før dumping.

Dersom det på privat eiendom skal benyttes små midlertidige deponier som ikke medfører fare for forurensning, krever Fylkesmannen ikke tillatelse etter forurensningsloven. De lokale påvirkningene fra deponiet skal likevel vurderes.

Lokalisering av snødeponi: Fremgangsmåte for søknad til kommunen etter plan- og bygningsloven
Dersom det skal etableres snødeponi på et område som ikke er regulert til det, krever det også dispensasjon fra arealformålet i regulerings- eller kommuneplanen.

Videre er snødeponier et tiltak som faller inn under plan- og bygningsloven, og må derfor også byggesaksbehandles. Dette gjelder både faste og midlertidige snødeponier.

Faste snødeponier må behandles etter plan- og bygningsloven som en søknad med ansvarsrett. Midlertidige deponier kan behandles som en søknad som kan foretås av tiltakshaver.

Hvorvidt et snødeponi er midlertidig må vurderes i hvert enkelt tilfelle. Fylkesmannen vurderer et snødeponi som plasseres samme sted flere år på rad hvor snøen ligger i deponiet fra omkring desember til utover sommeren som permanent. For øvrig vil et deponi som brukes mer enn to år, aldri regnes som midlertidig.

Snødeponi på dyrka mark krever dispensasjon fra jordloven

Ved plassering av snødeponi på dyrka mark kan det også være behov for å søke om dispensasjon fra jordlova § 9. Dette kan landbrukskontoret vurdere nærmere.

Viktig rekkefølge i fremgangsmåten

Før man kan søke Fylkesmannen om tillatelse etter forurensningsloven, må kommunen har godkjent arealbruken. Det betyr at en eventuell dispensasjon fra arealformålet må behandles før søknad etter forurensningsloven sendes Fylkesmannen.

Kommunen vil ikke gi tillatelse til byggesakssøknad i forbindelse med en snødeponi (f.eks. inngjerding) etter plan- og bygningsloven § 20-2 før Fylkesmannen har vurdert og evt. gitt tillatelse etter forurensningsloven.

Ved spørsmål ta gjerne kontakt med miljørådgiver i Hole kommune, Miriam Geitz, miriam.geitz@hole.kommune.no, tlf. 469 26 164.